

روزنامه جوان | شماره ۴۸۱

امیر خوش خبر، سر پرست تیم ملی والیبال در گفت‌وگو با «جوان»:

بلندپروازی «لوزانو» ایران را به المپیک می‌رساند

گفت‌وگو
سعید احمدیان

رائول لوزانو دوشنبه به ایران آمد و رسماً کارش را با تیم ملی والیبال آغاز کرد.او که زمستان گذشته پس از بر کناری کواج به عنوان سر مربی ایران انتخاب شده است، دو ماه فرصت دارد تا ملی پوشان والیبال کشورمان را آماده مسابقات انتخابی المپیک در ژاپن کند؛ رقابت‌هایی که هفته اول خرداد آغاز می‌شود و آخرین شانس نسل طلایی والیبال ایران برای رسیدن به المپیک است. در حالی لوزانو از دوشنبه با حضور در تمرینات

آقای خوش خبر، چه شد که والیبال پس از برکناری کواج به رائول لوزانو رسید و مربی مشهوری مانند او جانشین یک مربی جوان شد؟

بعد از افت تیم ملی والیبال که تابستان قبل از جام واگنر آغاز شد و اوج در جام جهانی اتفاق افتاد، جلسات کارشناسی و آسیب‌شناسی نتایج تیم تشکیل شد و فدراسیون به این نتیجه رسید که تغییرات اجتناب‌ناپذیر است. این مسئله از همان ابتدا تبدیل به یک چالش بزرگ برای فدراسیون شد، آن زمان مربیان خوب والیبال دنیا با توجه به اینکه سال قبل از المپیک بود؛ با کشورهای مختلف قرارداد داشتند یا در باشگاه‌ها مشغول کار بودند و همین کار ما را سخت می‌کرد. فدراسیون هم به دنبال یک مربی بنام بود که در سطح اول والیبال کار کرده باشد و تجربه حضور در المپیک را هم داشته باشد. به همین خاطر مربیان جوان به رغم شایستگی‌هایی که شاید داشتند از لیست کنار رفتند و دایره انتخاب فدراسیون محدودتر شد و در نهایت به دو گزینه لوزانو و آناستازی رسیدیم. **به آناستازی اشاره کردید، ابتدا گفته می‌شد او شانس اول سر مربیگری ایران است، چه شد که با این مربی مشهور ایتالیایی به توافق نرسیدید؟**

شرایط آناستازی به ایران نمی‌خورد، او در تیم باشگاهی‌اش در لهستان در جایگاه خوبی قرار داشت و اعلام کرد که اولویتش تیم باشگاهی است و به همین خاطر هم مذاکرات با لوزانو که دیگر گزینه فدراسیون بود جدی‌تر شد. شناخت قبلی هم از لوزانو وجود داشت. به هر حال او قبل از آمدن ولاسکو هم یکی از گزینه‌های اصلی سرمربیگری والیبال بود و با توجه به سفری که هم آن زمان به ایران داشت، شناخت خوبی از انضباط، به روز بودن و توانایی‌هایی این مربی برای ما وجود داشت. به همین خاطر کار سختی برای شناخت ایشان نداشتیم و در سفری که با آقای افشار دوست برای مذاکرات نهایی به لهستان داشتیم، گزارش مثبتی از صحبت با این مربی به تهران ارسال کردیم و فدراسیون هم روی لوزانو نظر مثبت‌تری داشت.

واکنش اولین لوزانویه پیشنهاد فدراسیون چطور بود؟

لوزانو همان ابتدا برای قبول هدایت ایران مشتاق نشان داد و وقتی که اولین بار به صورت تلفنی با ایشان این پیشنهاد مطرح کردم بدون اینکه خواسته‌هایی و شرط خاصی را مطرح کند، علاقه‌مندی‌اش را به ایران ابراز کرد و گفت دوست داشته که با توجه به استعدادهای نابلی که والیبال ایران دارد، روزی سرمربی کشورمان شود. خیلی بالاتر از مذاکرات نشان داد و گفت که دوست دارد حضور در سومین المپیک را با ایران تجربه کند.

گزارش
دنیاجدیدی

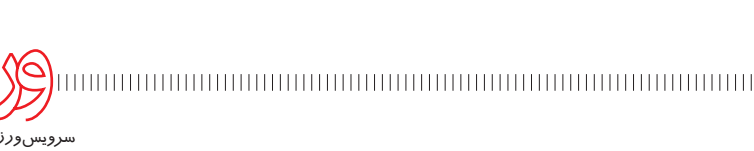
موفقیت‌های اخیر والیبال، بار دیگر رؤیای المپیک‌ی شدن تیم ایران را زنده کرد؛

روایایی که با حضور یکی از بهترین‌های والیبال دنیا روی نیمکت تیم ملی ایران می‌رود تا بعد از ۵۲ سال محقق شود. هر چند رسیدن به آن کار آسانی نیست. **رؤیای پایان دادن به حسرت ۵۲ساله المپیک**

رؤیای پایان دادن به حسرت ۵۲ساله المپیک‌ی شدن تیم ملی والیبال ایران حال به طور جدی مرور می‌شود. تصور می‌شد تیم ملی ایران با کواج به سوی المپیک گام بردارد اما نتایج ضعیف و به مشکل برخوردن او سرانجام به همکاری ایران و کواج خاتمه داد تا بار دیگر نام آنانستازی و لوزانو سر زبان‌ها بیفتد. نام آناستازی اگر چه پر آوازه‌تر بود اما مشکلاتی که داشت و موانع موجود باعث شد تا هدایت تیم ملی والیبال ایران بعد از کواج، به دست لوزانو سپرده شود. به دست مربی کواج و یکی از مربیان بنام دنیای والیبال که تیم را راهی المپیک کرده و امیدوار است این بار تجربه المپیک‌ی شدن را با ایران بچشد. آن هم در نبردی سخت با قدرت‌های برتر دنیا لوزانو در نخستین آزمون خود، شاگردانش را برای مسابقات انتخابی المپیک که از هشتم خردادماه در ژاپن آغاز می‌شود، آماده می‌کند. ۱۰ روز فرصت دارد تا لیست اولیه تیم خود را به FIVE ارائه کند. تیم ملی والیبال ایران در مسابقات انتخابی المپیک با تیم‌های استرالیای، چین، ژاپن (میزبان)، ویتنولان، کانادا، لهستان و فرانسه برای چهار سهمیه المپیک که به تیم‌های اول جهان و بهترین تیم آسیایی تعلق می‌گیرد، مسابقه خواهد داد. نبردی سخت که می‌تواند عیار تیم ایران را نشان داده و توانایی‌های لوزانو ۵۹ساله را که ۴۱سال است در عرصه مربیگری خوش درخشیده بار دیگر به معرض نمایش بگذارد.

کارنامه درخشان ملی و باشگاهی لوزانو

لوزانو مربی ۵۹ساله آرژانتینی که در دوران بازی، بازیکن شناخته شده‌ای نبود، مربیگری را از همان دوران جوانی (۱۹۷۴) که پاسور دوم تیم‌های باشگاهی آرژانتین بود، با هدایت تیم جوانان استودینتس دلا پلاتا آغاز کرد. وی پس از هدایت چند تیم، سال

وزیرشیر

سرموس ورزشی، ۸۸۴۹۸۴۳۴

به صورت رسمی با والیبال کشورمان استارت زد که او به همراه آندره آناستازی دیگر مربی مشهور والیبال دنیا؛ از گزینه‌های هدایت ایران بعد از قطع همکاری با کواج بودند که در نهایت فدراسیون با سرمربی آرژانتینی به توافق رسید تا ساکن المپیک‌ی شدن والیبال را دست بگیرد؛ مربی‌ای که سه تیم اسپانیا، آلمان و لهستان را المپیک‌ی کرده است. خوان سیچلو هموطن آرژانتینی‌اش که در زمان ولاسکو هم مربی ایران بود، به عنوان دستیار اول لوزانو فعالیت خواهد کرد تا آرژانتینی‌ها ما موریت

شناخت لوزانو از والیبال ایران و ملی پوشان در جریان مذاکراتی که با این مربی داشتید در چه حدی بود؟

هر چند لوزانو تاکنون در ایران کار نکرده اما در تمام مسابقاتی که من به همراه تیم ملی در سال‌های اخیر در خارج از کشور حضور داشته‌ام، لوزانو یکی از تماشاگران ثابت بازی‌های ایران بود و چهار سال پیش و قبل از انتخاب ولاسکو، در صحبت‌هایی که با این مربی داشتیم، تیم ایران را کامل می‌شناخت و این نشان می‌داد که برای او ایران یک تیم معمولی نیست.

مهم‌ترین خواسته والیبال ایران از لوزانو المپیک‌ی کردن والیبال است، در این باره این مربی آرژانتینی آیا به فدراسیون قولی داده است؟ به هر حال مسابقات انتخابی المپیک محک ایران با لوزانو و آخرین شانس صعود به المپیک است.

لوزانو اعتقاد دارد که پتانسیل والیبال ایران بیشتر از جایگاه الان است و با توجه به بازیکنان مستعد از نظر فیزیکی و توانایی‌های فنی، والیبالیست‌های ایرانی فاصله

منظورش خواهد بود.

پس از انتخاب لوزانو، تمرینات تیم ملی از اواخر سال گذشته به حضور سیچلو آغاز شد و این مربی هم چند روزی است که به تمرینات ملحق شده و تنها کمتر از دو ماه تا انتخابی المپیک فرصت باقی است. به نظر شما لوزانو در این زمان کوتاه می‌تواند موفق باشد؟

با توجه به تجربه ۱۰ساله‌ام در سرپرستی تیم ملی والیبال، معتقدم زمان می‌برد تا عملکرد لوزانو مشخص شود. با این وجود این مربی هر چند تازه چند روزی است که به ایران آمده و تمرینات را زیر نظر گرفته است اما در چند ماهی که از آغاز قرارداد ایشان با ایران می‌گذرد، اگر چه در ایران حضور نداشته‌اند اما تمامی طرح تمرینات و جزئیات آن با هماهنگی‌شان توسط آقای سیچلو در تمرین پیاده شده است. هر شب به آقای لوزانو از بازی‌های لیگ و تمرینات روزانه گزارش داده می‌شد، طوری که می‌شود گفت این مربی با چشمانی باز ملی پوشان را انتخاب کرده است و شناخت کافی را به دست آورده است.

گرفت. لهستان در واقع با لوزانو دوباره به جمع غول‌های والیبال برگشت و به پاس خدماتش به کشور لهستان از دست رئیس جمهور وقت این کشور نشان افتخار صلیب سزالیه را دریافت کرد. ژگادلو، وینبارسکی، کورک، ولزلسی، زاگومنی، ورونا، موزدونگ و… دستارهای لهستانی با هدایت لوزانو به المپیک پکن راه یافتند و به مقام پنجم این بازی‌ها رسیدند.

آلمان، تیمی که ۱۰سال با هدایت استلیان موکولسکو رومانیایی جز یک تیم درجه‌دوی اروپایی نبود سال ۲۰۰۹ با قهرمانی در لیگ اروپا تیتراخبار شد. آلمان همچنین در رقابت‌های قهرمانی اروپا به مقام پنجم دست یافت و جواز حضور در لیگ جهانی و مسابقات قهرمانی جهان را نیز به دست آورد و در سال ۲۰۱۰ به عنوان پنجمی لیگ جهانی و هشتمی قهرمانی جهان رسید. این بهترین مقام آلمان پس از ۳۶سال (از سال ۱۹۷۴) بود که آلمان شرقی موفق به کسب مقام چهارم جهان شده بود. گروزه، یوخم شسویس، بلانک کامیا، مارکوس بوهم، فردیناند تیلی و… ستارگان آلمان بودند که با لوزانو به سطح اول والیبال جهان رسیدند و جواز حضور در المپیک لندن را نیز کسب کردند. اما او در آستانه المپیک با هدایت آلمان کنار گرفت تا تیم او با مربیگری ویتال جینن بلژیکی در لندن به عنوان پنجم برسد.

آن روی سکه لوزانو

رائول لوزانو اما تنها یک مربی نیست. او از سال ۱۹۹۰ به عنوان مشاور مربیان و مدرس جهانی والیبال نیز شناخته شده است و تاکنون دوره‌های آموزشی و سخنرانی‌های فراوانی را در کشورهای مختلف برگزار کرده است. او همچنین هشت سال تحصیلات دانشگاهی‌اش را در رشته‌های مهندسی و روانشناسی پی گرفته و به عنوان یک پروفیسور، عضو دپارتمان روانشناسی اجتماعی دانشکده مهندسی دانشگاه ملی لاپلاتای آرژانتین است و شاید همین آشنایی او با علم روانشناسی است که پرونده او را این چنین درخشان کرده است. درست مانند ولاسکو که در تیم ایران با علم روانشناسی توانست والیبال ایران را با تحولی عظیم رو به رو کند و حال فراتر است این راه تحول را لوزانو با علم به همین دانش کار بردی ادامه دهد.

والیبال و لوزانو؛ یک همکاری متقابل

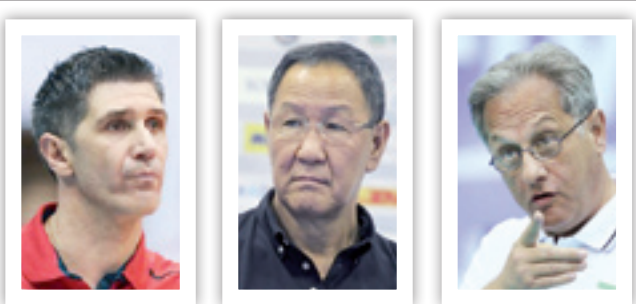
نگاه
وحیدصابری

والیبال ایران بعد از یک دوره کوتاه و البته پرفراز و نشیب با کواج دوباره روی به یک مربی پر آوازه و کارنامه‌دار آورده است. رائول لوزانو آرژانتینی مردی است که بچه‌های بلند بالای والیبال ایران می‌خواهند با هدایت

او برای اولین بار در بزرگ‌ترین آوردگاه ورزش جهان یعنی المپیک حضور پیدا کنند. فارغ از اینکه لوزانو در سطح مربیان برتر جهان است اما یادمان باشد که والیبال کشورمان هم نسبت به گذشته رشد بسیار چشمگیری داشته و در حال حاضر ملی پوشان ما هم در بهترین وضعیت ممکن قرار دارند. اسکلت اصلی تیم ملی والیبال بیش از چهار سال است که در کنار هم بازی کرده‌اند و مسابقات مهم بسیاری را پشت سر گذاشته‌اند. بی شک اسمال کسب سهمیه المپیک بیش از هر زمان دیگری برای ما امکان‌پذیرتر است. انگیزه بازیکنان برای حضور در المپیک بیشتر از هر زمان دیگری است و آنها می‌خواهند با حضور در بازی‌های ریو تاریخ‌ساز شوند.

این که ما از حضور لوزانو چه به‌راهی ببریم و او از حضور در ایران چه استفاده‌ای ببرد موضوعی است که باید مورد توجه قرار بگیرد. لوزانو مربی بزرگی است اما این مربی بزرگ حالا در کنار تیمی بزرگ قرار گرفته است. ایران فرصتی دوباره برای لوزانو است که بار دیگر خود را در سطح اول والیبال دنیا مطرح کند. ما نیز می‌خواهیم با استفاده از دانش او راحت‌تر از سال‌های قبل المپیک‌ی شویم بنابراین توازن در خواست‌ها میان دو طرف برقرار است. یک تیم بزرگ و یک مربی بزرگ. او با ایران ابتدا باید برای کسب سهمیه المپیک بجنگد و بعد بلافاصله در لیگ جهانی به مصاف قدرتهای اول والیبال دنیا برود و بعد آنان ان شاءالله با تیم ملی راهی المپیک شود. لوزانو به طور حتم در کارنامه مربیگری خود تا کنون چنین فشار کاری را تحمل نکرده است. بنابراین عیار واقعی او در این مسابقات مشخص می‌شود. قطعاً تفکرات این مربی آرژانتینی در این مسابقات بسیار سازنده خواهد بود. به نظر می‌رسد حجم بازی‌ها و فشاردگی و خستگی‌های ناشی از آن، مشکلاتی را پدید می‌آورد. در چنین مواقعی فقط جسم دچار مشکل نمی‌شود بلکه روح و روان بازیکنان هم صدمه می‌بیند. پس لوزانو اگر می‌خواهد موفق باشد باید به غیر از یک مربی توانمند یک روانشناس کارگشته باشد.

رویکرد والیبال در استفاده از مربیان مطرح جهان را باید به فال نیک گرفت؛ رویکردی که البته یک بار با میدان دادن نایجا به کواج ناهضی ماند اما بلافاصله با روی آوردن به نام‌های مطرح اصلاح شد و حالا این لوزانوست که باید ثابت کند بزرگ‌تر از والیبال ایران است؛ والیبالی که حالا فراتر از آسیا در دنیا هم نامی برای خود دست و پا کرده است. در سوسی مقابل والیبال ایران می‌تواند از تجربه کرانه‌های این مربی با کارنامه برای زیرساخت خود استفاده کند. از یاد نبریم که نباید تنها به لوزانو با دید سرمربی تیم ملی نگاه کرد او بی‌تردید می‌تواند نقش مؤثری در رشد والیبال پایه و معرفی نسل تازه در این رشته در کشور داشته باشد.

نگاهی به کارنامه مربیان خارجی والیبال ایران

از سختگیری‌های پارک تا انقلاب ولاسکو

پرونده
شیوانوروزی

والیبال ایران رشد خود را مدیون حضور مربیان خارجی است که با کمک دستیاران ایرانی خود دانش روز این رشته را به کشورمان آوردند. با وجود آنکه مربیان وطنی طی این سال‌ها زحمات زیادی برای پیشرفت والیبال کشیده‌اند اما

در حقیقت از زمانی که پای مردان بزرگ والیبال دنیا به این رشته باز شد، شاهد سیر صعودی والیبال بودیم. اوج این رشدی سابقه به زمانی برمی‌گردد که ولاسکو پس از او کواج هدایت تیم ملی را بر عهده گرفتند.

میروسلاو ایم

اولین سرمربی خارجی والیبال ملی ایران کسی نبود جز میروسلاو ایم. او اهل جمهوری چک بود و در سال ۱۹۷۰ به تهران آمد و به مدت دو سال سکان تیم ملی را به دست گرفت. با آمدن او نسل تازه‌ای از بازیکنان به تیم ملی دعوت شدند.

تادایی کوارادا

پس از میروسلاو ایم هم تادایی کواراداسال ۱۹۷۴بعذر مذاکرات مثبتی که با مسئولان وقت فدراسیون داشت جانشین ایم شد.اما تنها یک سال در سمتش باقی ماند کوارادا در بازی‌های آسیایی تهران روی نیمکت تیم ملی نشست اما شاگردانش به مقاصی بهتر از چهارمی دست یافتند. این مربی ژاپنی تأکید زیادی روی بازی‌های تدارکاتی داشت. مهم‌ترین نکته که باید به آن اشاره کرد عدم موفقیت تیم ملی والیبال در این مدت است.

ایوان بوگانیکوف

پس از انقلاب اسلامی و پایان جنگ تحمیلی اندک اندک والیبال کشورمان به صورت منسجم و البته حرفه‌ای مدیریت شد. بعد از دو دهه وقفه در سال ۱۳۷۲ ایوان بوگانیکوف به عنوان سرمربی تیم ملی والیبال ایران انتخاب شد. در واقع مربی اهل لتونی تحول بزرگی در این رشته به وجود آورد و نسل خوبی از بازیکنان و مربیان را برای والیبال ایران ساخت.

ماتسوموتو

این مربی ژاپنی دست پر به کشورمان آمد و هدایت تیم ملی را پذیرفت. او طی سال‌های ۷۲ تا ۷۷ به عنوان سرمربی والیبالیست‌های کشورمان راه‌دایت کرد. در دوران ماتسوموتو تیم ملی والیبال در مسابقات قهرمانی جهان مقام نوزدهم را از آن خود کرد. در قهرمانی آسیایی یک مقام چهارمی و یک مقام ششمی به‌امغان آمد

پارک کی وون

کی وون اهل کره بود و بسیاری معتقدند او از جمله مربیانی بود که به سیر صعودی والیبال کشورمان سرعت بخشید. پارک کی وون سرمربی سختگیری بود که تغییرات خوبی به تیم ملی تحمیل کرد. پس از آنکه دوران مصطفی کارخانه در تیم ملی به پایان رسید عقد قرارداد با پارک بهترین تصمیم برای فدراسیون برزانی خرم محسوب می‌شد. دو تعویض تاکتیک جدیدی بود که کی وون برای نخستین بار در والیبال کشورمان از آن استفاده کرد. بهره گرفتن از آنالیز ژنوم‌فزاری و صحبت کردن با دستیارش از طریق گوشی از دیگر روش‌های نوینی بود که پارک آنها را باب کرد.

میلوراد کیاج

رئیس وقت فدراسیون والیبال پس از بررسی همه گزینه‌ها سرانجام کیاج را به عنوان جایگزین پارک انتخاب کرد. این سرمربی صربستانی که تمرینات خسته‌کننده‌ای را در دستور کار شاگردانش قرار داده بود به همراه تیم ملی در بازی‌های آسیایی به مقاصی بهتر از ششمی دست نیافت.

زوران گانچ

گانچ هموطن کیاج بود اما بر خلاف او در تمرینات و مسابقات از سیستم آنالیز استفاده می‌کرد. او که طی سال‌های ۲۰۰۷ تا ۲۰۰۸ هدایت تیم ملی را بر عهده داشت تمریناتی حرفه‌ای را طراحی کرد و به رغم اینکه نتوانست نتایج درخشان‌ای با شاگردان ایرانی‌اش بگیرد اما مسیر جهانی شدن تیم ملی را فراهم کرد.

خولیو ولاسکو

بذیرفتن پیشنهاد فدراسیون ایران افتخار بزرگی برای والیبال و همچنین ورزش کشورمان بود. خولیو ولاسکو بهترین مربی والیبال جهان در سال ۲۰۱۱ همه‌کاره تیم ملی شد و از آن زمان بود که برنامه بلندمدت فدراسیون در دستور کار گرفت. تیم ملی والیبال در اولین رویداد بین‌المللی خود به برنامہ ولاسکو پس از ۳۲سال بر سکوی قهرمانی قاره کهین ایستاد. با این قهرمانی جواز صعود به جام جهانی را هم گرفتیم و در این رقابت‌ها با شکست لهستان و صربستان در جایگاه نهم قرار گرفتیم. حضور در لیگ جهانی ۲۰۱۴ برای اولین بار در تاریخ والیبال ایران، پیروزی بر ایتالیا و کوپا در این مسابقات، قهرمانی در آسیا سال ۲۰۱۴ تنها با یک سست باخته، صعود به صدر رنکینگ قاره کهین برای اولین بار، پیروزی غرور آفرین بر تیم ملی آمریکا و کسب عنوان چهارمی در جام قهرمانان جهان از جمله افتخاراتی بود که ولاسکو در مدت سه سال حضورش در ایران کسب کرد.

اسلوبودان کواج

کواج دیگر صربستانی‌ای بود که با قرارداد سه ساله کارش را شروع کرد. در دوره حضور او تیم ملی برای اولین بار در لیگ جهانی ۲۰۱۴ به جمع چهار تیم برتر جهان صعود کرد. همچنین قهرمانی در بازی‌های آسیایی اینچئون و نایب قهرمانی در آسیا را به دست آورد. کسب عنوان ششمی در قهرمانی جهان ۲۰۱۴ یکی از بهترین نتایج تاریخ ورزش ایران بود. اما عملکرد ضعیف ملی پوشان در جام جهانی ۲۰۱۵ سبب قطع همکاری فدراسیون و کواج شد.